

Prin pustiu...

David

Prin pustiu

Prin pustiu de spini și de scorpii,
Umblam, rătăcind fără El.
Înconjuru-mi de scai și de albi
M-au lăsat obosit, căldicel

Am strigat în pustiu cu putere
Dar văile, glasul mi-au înghițit
Am căzut în genunchi cu durere
Și-am privit înspre cer înlemnit

În juru-mi războaie de vânturi
Și Cerul, pe loc s-a schimbat
Din albastrul ce purta către visuri
S-a făcut negru și -ntunecat.

Pe fața-mi plapândă, uscată
Ploaia bătea cum lovești,
Mă durea, și-am strigat înco-dată
Doamne, ce faci, unde ești?!!!

M-apăsa cu putere pe suflet
Și-mi scotea dinlăuntrul un plâns.
Am rămas lăcrimând cu un bocet,
M-am simțit dintr-odată ca strâns

Era Crist, mă strângea cu iubire.
M-a șters pe obraz de nisip,
Am rămas ca străpuns de uimire
C-am văzut răstignit, al Său chip...

M-am ascuns după palmele-mi ude
Iar trupu-mi era de sânge stropit,
Am aflat că de mult pe o cruce,
L-am hulit, L-am bătut, răstignit...

M-am uitat către El cu sfială,
Și acum mă tot uit, nu-L găsesc...
M-am privit înspre inima-mi goală,
Și-am văzut că mi-a scris: Te iubesc!!!

A.David.1/11/2016